

Η σημερινή εθνική εορτή της 25ης Μαρτίου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Εορτάσθη υπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐθνική ἐορτή τῆς 25ης Μαρτίου 1821 εἰς τόν Πανίερρον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως.

Ἡ ἐορτή αὕτη ἐωρτάσθη διά Δοξολογίας ἀναπεμφθείσης πρός τόν Θεόν ὡς εὐχαριστία διά τήν βοήθειαν Αὐτοῦ εἰς τήν ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἔθνους ἡμῶν ἐκ τοῦ ζυγοῦ τῆς Τουρκικῆς δουλείας καί ὡς δέησις διά τήν ἀνάπαυσιν τῶν ψυχῶν τῶν ἐνδόξως ἀγωνισαμένων καί πεσόντων πατέρων ἡμῶν ἐθνομαρτύρων, κληρικῶν καί λαϊκῶν.

Τῆς Δοξολογίας ταύτης προέστη ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συνιερουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἀρχιερέων καί Ἱερομονάχων, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τά Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφianoπούλου καί τῇ συμμετοχῇ μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας.

Εἰς τὴν αἵθουσαν τοῦ Πατριαρχείου μετὰ τὴν Δοξολογίαν προσεφώνησεν ὁ Γενικός Πρόξενος καὶ ὁ Μακαριώτατος διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί:

«Καλλιῶναι μιᾷς ὥρας ἐλεύθερη ζωὴ, παρά σαράντα χρόνια σκλαβιά καὶ φυλακὴ... Ἐλᾶτε μ' ἓνα ζῆλον σέ τοῦτον τόν καιρόν, νά κάμωμεν τόν ὄρκον ἐπάνω στόν σταυρόν», λέγει ὁ Ρήγας Φεραῖος εἰς τόν ὁρμητικόν καὶ πατριωτικόν ὕμνον αὐτοῦ «Ὁ Θούριος».

Ἐκλαμπρότατε Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος κ. Χρῆστε Σοφιανόπουλε,

Σεβαστοὶ Ἅγιοι Πατέρες καὶ ἀδελφοί,

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Σήμερον τό εὐσεβές γένος τῶν Ρωμαίων καὶ τό Ἑλληνικόν ἡμῶν ἔθνος ἑορτάζει τὴν ἐπέτειον τῆς 25ης Μαρτίου τοῦ 1821, δηλονότι τὴν ἡμέραν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς παλιγγενεσίας ἐκ τῆς Ὀθωμανικῆς δουλείας καὶ τυραννίας.

Τό ἱστορικόν γεγονός τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 δέν ἀφορᾷ μόνον εἰς τὴν ἀποτίναξιν τοῦ Ὀθωμανικοῦ ζυγοῦ, ἀλλὰ πρωτίστως καὶ κυρίως εἰς τό ἀναφαίρετον καὶ θεόσδοτον δικαίωμα τῆς ἐθνικῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων: «Ὁ Θεός ἐποίησέ τε ἐξ ἑνός αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τό πρόσωπον τῆς γῆς, ὀρίσας προστεταγμένους καιροὺς καὶ τάς ὁροθεσίας τῆς κατοικίας αὐτῶν», (Πράξ. 17,26).

Ἡ πίστις εἰς τόν ζῶντα Θεόν, τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τόν ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ ἐλευθερώσαντα ἡμᾶς καὶ ὁ ἀκατανίκητος πόθος διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος ἀπετέλεσαν τὴν ἀνεξάντλητον πηγὴν ἐμπνεύσεως καὶ δυνάμεως, τόσον τῶν πρωτεργατῶν τῆς Ἐπαναστάσεως, ὅσον καὶ τῶν σκλαβωμένων Ἑλλήνων.

Ὁ ζῆλος διὰ τό θεῖον ἀγαθόν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς πατρίδος ἐδικαίωσε πλήρως τόν δι' αἵματος θυσιαστικόν καὶ μαρτυρικόν ἀγῶνα τῶν ὑποδούλων Ρωμηῶν, τῶν ὁποίων ὁ «ὄρκος ἐγένετο ἐπάνω εἰς τόν σταυρόν τοῦ Χριστοῦ», ὡς ἤθελεν ὁ Ρήγας Φεραῖος. Κατὰ δέ τόν Ἀπόστολον Πέτρον: «καὶ τίς ὁ κακῶσων ὑμᾶς, ἐάν τοῦ ἀγαθοῦ ζηλωταὶ γένησθε;», (Α' Πέτρ. 3,13).

Λέγομεν τοῦτο, διότι τὰ κίνητρα τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 1821 ἦσαν πρωτογενῆ, δηλαδή ἀγνά καὶ αὐθόρμητα καὶ ἐπ' οὐδενὶ ἐξωγενῇ. Τοῦτο ἄλλως τε ἐπιμαρτυρεῖ καὶ τό ἐπαναστατικόν σύνθημα τοῦ Γέρου τοῦ Μοριᾶ Θεοδώρου Κολοκοτρώνη «νῦν ὁ ἀγὼν διὰ τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀγίαν καὶ τῆς πατρίδος τὴν ἐλευθερίαν».

Ἡ συλλογική ἐθνική συνείδησις τῶν Ἑλλήνων, σφυρηλατημένη μέ τάς ὑψηλάς ἀξίας τῆς κλασσικῆς πολιτιστικῆς κληρονομίας καί τάς ἀκαταλύτους σωτηριώδεις ἀρχάς τῆς Πατερικῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς παραδόσεως προέταξε «τοῦ σχήματος τοῦ κόσμου τούτου», τό ὁποῖον παράγει (Α΄ Κορ. 7,31) τήν τῆς ψυχῆς πνευματικήν ἐλευθερίαν ἐν Χριστῷ τῷ Ἀναστάντι «μένουσαν πόλιν» (Ἑβρ. 13,14) ἢ μᾶλλον πατρίδα.

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ ἐπετειακός ἐορτασμός τῆς Ἐθνικῆς Παλιγγενεσίας τοῦ 1821 δέν εἶναι ἀπλῶς γεγονός ιστορικῆς μνήμης, ἀλλά καί ἡθικοῦ μηνύματος διά τό παρόν καί τό μέλλον τοῦ συγχρόνου ἡμῖν καλουμένου ἀνεπτυγμένου κόσμου, ὁ ὁποῖος εὕρισκόμενος ἐγκλωβισμένος εἰς τόν ὑλικόν καί οἰκονομικόν αὐτοῦ εὐδαιμονισμόν προάγει ἐν ἐπιγνώσει ἢ ἀνεπιγνώστως τήν πνευματικήν τε καί ψυχοσωματικήν αὐτοκτονίαν τῶν πολιτῶν αὐτοῦ.

Ἡ δέ συμβολή τῆς Ἐκκλησίας διά τοῦ ἱεροῦ κλήρου αὐτῆς, συμπεριλαμβανομένων καί μελῶν τῆς Ἀγιοταφικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, ὑπῆρξε καθοριστική. Ἀναρίθμητοι Ἱεράρχαι, ὡς ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός ὁ ὑψώσας τό λάβαρον τῆς Ἐπαναστάσεως, ἱερεῖς, ὡς ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλός καί ἀπλοῖ μοναχοί ἀνεδείχθησαν διά τοῦ αἵματος αὐτῶν μάρτυρες τῆς ἐθνικοθρησκευτικῆς ἐλευθερίας, τῆς «ἀπ' τά κόκκαλα βγαλμένης τῶν Ἑλλήνων τά ἱερά» κατά τόν βαθυστόχαστον ποιητήν Διονύσιον Σολωμόν.

Ἡ Γεραρά ἡμῶν τῶν Ἀγιοταφιτῶν Ἀδελφότης, στοιχοῦσα τοῖς λόγοις τοῦ σοφοῦ Παύλου: «τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν, ἧ Χριστός ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, στήκετε, εἰ μή πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε», (Γαλ. 5,1) καί ὀφειλετικῶς “ἀποδίδουσα τοῖς τήν τιμήν, τήν τιμήν”, (Ρωμ. 13,7), ἀλλά καί συμμετέχουσα εἰς τήν ἱεράν μνήμην τῆς Παλιγγενεσίας τοῦ εὐσεβοῦς τῶν Ρωμαίων γένους καί ἔθνους ἡμῶν κατῆλθεν εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ἔνθα ἀνέπεμψεν εὐχαριστήριον αἶνον καί δοξολογίαν τῷ «διά τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ Αὐτοῦ καί ἐκ νεκρῶν Ἀναστάντι» Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. Ἔτι ἱκετηρίους ἐντεύξεις καί δεήσεις προσήνεγκεν ὑπέρ αἰωνίου ἀναπαύσεως ἐν χώρᾳ ζώντων τῶν μακαρίων ψυχῶν τῶν ὑπέρ πίστεως καί πατρίδος ἡρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καί ἐνδόξως πεσόντων, ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀγῶσι τοῦ εὐσεβοῦς γένους τε καί ἔθνους τῶν Ρωμαίων Ὁρθοδόξων καί μαρτύρων ἀναιρεθέντων.

Ἐπὶ δέ τούτοις ἐπιτρέψατε ἡμῖν, ὅπως ὑψώσωμεν τό ποτήριον ἡμῶν καί ἀξιοχρέως ἀναφωνήσωμεν:

Ζήτω ἡ 25η Μαρτίου 1821!

Ζήτω τό εὐσεβές καί βασιλικόν γένος τῶν Ρωμαίων Ὁρθοδόξων!

Ζήτω ἡ Ἑλλάς!

<https://jerusalem-patriarchate.info/>

<https://jerusalem-patriarchate.info/>

